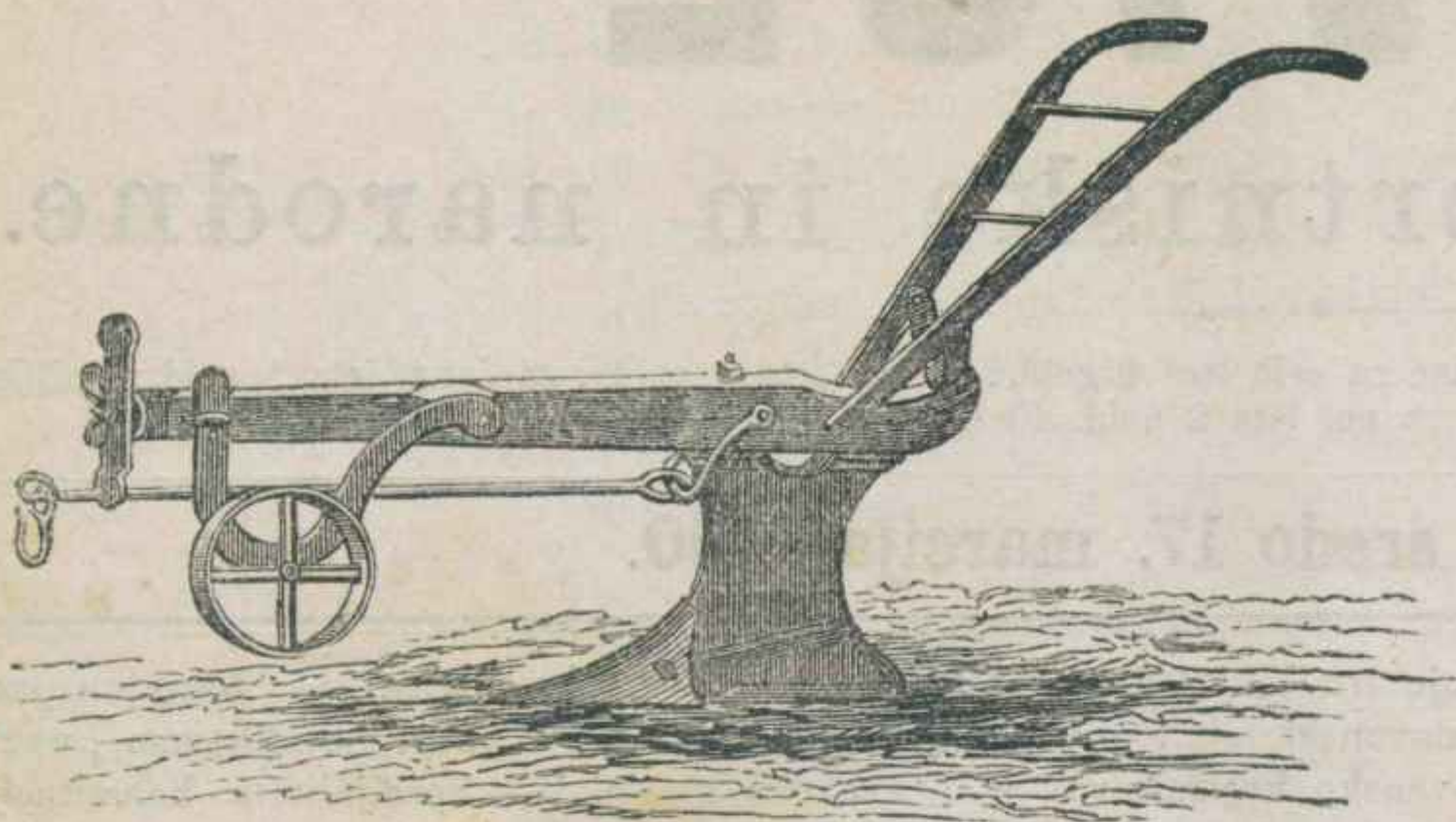

spravljaljo na vrh, kar tudi ne more, ker nima deske. Gosp. Kühne izdeluje ameriško podzemeljsko oralo, kakoršno nam kaže podoba:

Oralo teló je iz vlitiga železa, lemež enakokrakne podobe in z jeklom podstavljen. To oralo velja 24 gld. Za manj kamnite zemlje zadostuje pa tako imenovano Hohenheimsko podzemeljsko oralo, katero velja 21 gold., ki je izdelano iz kovanega železa in ima z jeklom podstavljen lemež.

Vse te stroje izdeluje g. Kühne v Mošonji na Ogerskem, ki je eden najodličnejših, zaupanja vreden kmetijskih velikih fabrikant. (Konec prih.)

Obrezavanje trt.

Po pravilih štajarske vinorejske šole.

Pogosto slabi rezači polovico branja ali trgatve na svojih vinjakih ali škarjah domú odnesó. Krivo tega je, da prav ne vedó, zakaj se trs vsako leto pri nas reže, in kako je treba ga prav obrezati.

Zakaj obrezavamo trs? Glavni vzrok temu je, da hranivne snovi, prihajajoče iz korenine na vzgor, napeljavamo do menj očes, kakor bi se to godilo brez obrezovanja. S prirezovanjem se toraj odpravi preveliko število očes. Nasledek temu je, da ostala očesa čvrstejša poženejo, krepkeje mladike in kabrnke nastavijo in večje in boljše grozdje dozori. Ker pa vsaka trsova sorta ne poganja enako, ampak nekatere bujnejše ženejo in krepkeje v les rastejo mimo drugih, zato ima rezač na ta razloček pri trsih najpoprej ozir jemati. Al tudi ne gledé na sorto niso ene in iste vrsti trsi enako močni, na kar se tudi ima paziti, kajti skušnje so pokazale, čem močnejše raste trs, tem više na mladikah nastavlja najboljše, najrodovitnejša očesa. Močni trsi kratko prirezani ostanejo navadno brez ploda. Znano dalje iz skušnje je, da mladike iz starega lesa prirastle ne rodijo. Zarad mrzlega našega podnebja pa ne moremo trsu pripuščati, da bi se tako razraščal, kakor v južnih in toplih deželah. Prisiljeni smo ga tudi zarad tega obrezovati.

Iz vsega povedanega dajo se nekatera pravila določiti, katerih pri nas ne gre prezirati brez velike škode.

Novi násad je treba kratko prirezovati, na 1 ali 2 očesi, to pa več let, navadno 4—6. Kdor tako ravna, temu se mladi trs krepko ukorenini in tako sposoben postane, da mnogo let čvrsto raste in dobro rodi. Ker naši vinogradarji tako ne ravnaajo, zato jim novi nasadi pogosto ali celó spodletijo ali mnogo let hirajo.

V rodnih vinogradih je pri rezitvi gledati, ali je trs močno ali slabo v les pognal. Slabi trsi režejo se bolj na kratko, močni na dolgo, to pa tako, da se mu na-

reže nekaj lesa, ki ima roditi, nekaj pa pusti, da za drugo leto doraste v krepak les. Ne gre tedaj v enem vinogradu vse trse enako rezati. Velikoveč pri vsakem trsu se ima premisliti, zakaj se mora tako in ne drugače obrezati. Zato je res čudno, kako vinogradarji pogosto nevede otroke in ženske med rezače pošiljajo. Da mora les pri rezitvi zrel biti, to je samo ob sebi razumevno.

Trsu se pušča pri rezitvi dvojni les: eden ima letos roditi, drugi pa za prihodnje leto v rodilni les dorasti. Kot rodilni les se prirežejo rezniki, šparoni, potiči, biki, konjiči, vtikance, vlačence itd., za drugo leto pa kratki rezniki k večemu do 2 očes. Les, ki je uže rodil, se ima vsako leto popolnem potrebiti, če je prej bil narezan kot šparon, potič, bik, vtikanca itd., če je pa bil reznik, tedaj pa se vsaj prikrajša. To je potrebno, ker bi drugače trs previsoko spustili. Rodilnega lesa nareže se od lanskim mladik, ne pa od starejših, zlasti od onih ne, ki so prirastle iz starega lesa ali iz debla.

Na to pravilo se pri nas jako malo ozira, kar je pogosto krivo, da vinogradi ničesa ali malo obrodijo. Navadno narežejo šparonov itd. iz mladik, ki so na spodnjem trsovem oddelku izrastle, a te so najmanj rodovitne; zmiraj više pa režejo zmiraj krajših reznikov. Kdor tako rezati dá, temu odnesejo rezači polovico trgatve na vinjakih ali škarjah. To je lahko dokazati. Hranivne snovi gredo od korenine na vzgor in silijo proti koncem rastline nad zemljo, toraj v najviše ali skrajne dele trsove in iščejo tukaj spremeniti se v sad. Al ker imamo tukaj vsled napačne rezitve namesti šparonov itd. samo kratke reznike, tedaj ne more trs tako obroditi, kakor bi sicer lahko. Rezniki poženejo res krepko in rastejo bujno, ali rodijo malo ali nič, ker so jim mladike izrastle iz lesnih, nerodovitnih očes.

Tukaj utegne kdo ugovarjati rekoč: jaz imam pre-slabe trse, da bi jim ob skrajnih koncih narezaval šparonov, bikov itd., tudi so mi spodnje mladike prekilave, da bi jih zamogel v reznike prirezati za drugo leto. Odgovorimo: če je tako, tedaj pa se takošen trs sploh ne reže na plod, ampak morajo mu se potrebiti vsi šparoni itd., treba ga prirezati v kratke reznike, da si do drugega leta pomore. Za tako pomlajenje trsa je vselej skrbeti takrat, kedar nam previsoko narašča. V ta namen se pusti rezervni reznik na 1 ali 2 očesi mogoče nizko na trsu. Nič ne dene, če se za takošen rezervni reznik odbere mladika, ki je iz starega trsa izrastla. Tako si vinogradar najhitreje pomaga in ni se mu bati, da bi zarad pomlajenja 1—2 leti sadež od trsa celó pogrešati moral.

„Gosp. priloga“.

Gospodarske skušnje.

Plesnjivi kruh.

Navadno se plesnjivi kruh, ki ni za nobeno drugo rabo več, kuretni za pičo poklada. To je zeló napačno, kajti marsikaka žival je po povžitem plesnjivem kruhu poginila. Kakor je dober kruh dobra piča za kuretino in za vso našo domačo živino, tako je nasproti plesnjiv kruh včasih prav strupen in življenju nevaren, ker po njem živino začne klati, se ji želodec ali čeva vnamejo, driska jo napade itd.; breja živina po njem zvrže. Kar pa velja o plesnjivem kruhu, to velja tudi o plesnjivih lanenih prešah, po katerih se naši domači živini želodec in čeva vnamejo. — Po vsem tem svarimo tedaj naše gospodarje in gospodinje, naj plesnjivega kruha, kakor je, ne pokladajo živini, ampak naj ga dadó poprej ku-